
Z prac Ośrodka Badawczego Adwokatury

Palestra 27/11(311), 87-89

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 13 lipca br. postanowiło:
na podstawie art. 58 pkt 8 p.o.a. odwołanie Zespołu Adwokackiego w K. odrzucić.

Prezydium NRA wzięło pod uwagę, co następuje. ORA w R. przeniosła siedzibę adw. H.F. z G. do K. Jedyny w tej ostatniej miejscowości Zespół Adwokacki wniósł odwołanie od wymienionej uchwały ORA w R.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej wychodząc z założenia, że zespół adwokacki nie ma legitymacji do wystąpienia w sprawie wyznaczenia siedziby zawodowej adwokatów, złożone odwołanie odrzuciło. Prezentowany pogląd został utrwalony w orzecznictwie organów samorządowych pod rządem dawnej ustawy o ustroju adwokatury i nic nie stracił na swej aktualności także po wejściu w życie prawa o adwokaturze.

Odmowa przyjęcia do swego składu osobowego przez jedyny Z.A. w danej miejscowości jest praktycznie równoznaczna z uniemożliwieniem adwokatowi, mającemu wyznaczoną w tej miejscowości siedzibę, podjęcia wykonywania zawodu, co jest sprzeczne z przepisem art. 4 ust. 1 p.o.a.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

OTWARCIE MUZEUM ADWOKATURY POLSKIEJ W WARSZAWIE

W dniu 27 września 1983 r. o godzinie 12 nastąpiło otwarcie Muzeum Adwokatury Polskiej w lokalu przy ulicy Lekarskiej nr 7 w Warszawie.

Na zaproszenie Naczelnej Rady Adwokackiej wzięli udział w uroczystości m.in.: Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa prof. K. Secomski, dyrektor Zarządu Muzeów Ministerstwa Kultury i Sztuki inż. arch. J. Cydzik, konserwator zabytków m.st. Warszawy inż. arch. F. Ptasieński, przedstawiciel Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego sędzia Żak, przedstawiciele partii i stronnictw politycznych, red. Jerzy Waldorff, dr T. Rudkowski z Instytutu Sztuki, przedstawiciele prasy prawniczej i codziennej oraz gospodarze: prezes NRA prof. dr K. Buchała, wiceprezes NRA adw. M. Budzanowska, członkowie kierownictwa Ośrodka Badawczego Adwokatury oraz przedstawiciele miesięcznika „Palestra”.

Aktu otwarcia Muzeum dokonał prezes NRA prof. K. Buchała, podkreślając w swoim wystąpieniu doniosłe znaczenie powstania Muzeum.

Następnie zabrał głos kierownik OBA adw. Witold Bayer, który przedstawił genezę i przebieg prac przygotowawczych w następujących słowach:

„W dniu 20 listopada 1975 r. prezydium NRA, działając w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki, powzięło uchwałę o utworzeniu w Warszawie Muzeum Adwokatury Polskiej jako oddziału Ośrodka Badawczego Adwokatury.

W celu wykonania tej uchwały powołano Komitet Organizacyjny Muzeum.

Brak lokalu, wzorów i doświadczeń sprawił, że prace przygotowawcze były żmudne i przewlekłe. Mimo wielu przeciwności powstało w końcu Muzeum jako nowa instytucja adwokatury, jedyna w swym rodzaju nie tylko w skali krajowej.

Zgodnie ze statutem, Muzeum gromadzi i udostępnia dobra kultury związane z zawodem adwokata, prowadzi badania naukowe i działalność oświatową w tym zakresie.

Wystawa darów na rzecz Muzeum i zbiorów Ośrodka Badawczego adwokatury inauguruje działalność Muzeum Adwokatury Polskiej. 720 eksponatów skupiono w czterech działach tematycznych:

- zarys dziejów adwokatury polskiej,
- adwokatura polska w latach 1939—1945,
- działalność pozazawodowa adwokatów,
- sport i turystyka adwokatów.

Mała powierzchnia wystawiennicza pozwala przedstawić tylko część posiadanej dokumentacji historycznej.

Zebranie eksponatów i scenariusz wystawy są dla mnie jako adwokata debiutem w nie znanej mi dotychczas dziedzinie muzealnictwa. Proszę więc o płażliwą ocenę.

Autorem oprawy plastycznej jest pan Henryk Kadler.

Twórcy Muzeum wierzą w jego pomyślny rozwój i dzisiaj z ufnością przekazują Muzeum w służbę społeczeństwu i adwokaturze”.

W księdze pamiątkowej Muzeum Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa prof. K. Secomski wpisał słowa:

„W dniu otwarcia Muzeum Adwokatury Polskiej w Warszawie wraz ze wszystkimi uczestnikami tej uroczystości składamy najlepsze życzenia dalszego rozwoju Muzeum, aby zgodnie z określeniem Organizatora „widzę moje Muzeum ogromne” systematycznie powiększały się zbiory, nawiązując do przeszłej i obecnej roli Adwokatury w Polsce.”

Muzeum jest otwarte w każdą środę i niedzielę w godz. 10—14.

W.B.

2.

OGÓLNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KLUBU ADWOKATÓW PISARZY

W dniach 10 i 11 września 1983 r. odbyło się w Domu Pracy Twórczej Adwokata w Grzegorzewicach ogólne zebranie członków Klubu Adwokatów Pisarzy. Obrady obejmowały szczegółowe omówienie zarówno spraw organizacyjnych i dotyczących programu działalności Klubu, jak i sprawy twórczości adwokatów-pisarzy i prezentacji ich utworów.

Zebranie otworzył przewodniczący Klubu adw. Alfred Dreszer. Przewodniczył zebraniu adw. dr Kazimierz Askanas. Po przyjęciu porządku dziennego nastąpił akt wręczenia nagród i wyróżnień laureatom konkursu, rozpisanego przez Zarząd Klubu na utwór literacki napisany prozą i związany tematycznie z okresem wojny i okupacji w latach 1939—1945. Przewodniczący jury konkursu adw. Zygmunt Skoczek podniósł wielkie znaczenie konkursu oraz wysoki poziom literacki nadesłanych 26 prac. Następnie wręczył on laureatom nagrody: pierwszą nagrodę — adw. Aleksandrowi Czaplickiemu z Radomia a drugą — adw. Józefowi Malcenowi z Łodzi (laureatka trzeciej nagrody adw. Zofia Skupińska nie mogła przybyć na zebranie ze względu na stan swego zdrowia) oraz wyróżnienia: adw. Aleksandrowi Czaplickiemu z Radomia, adw. Henrykowi Nowogródzkiemu z Warszawy, adw. Karolowi Pędowskiemu z Warszawy (dwa wyróżnienia) i adw. Halinie Piekarskiej z Warszawy (laureatka jednego z wyróżnień adw. Maria Barciszewska nie przybyła na zebranie wobec chwilowej nieobecności w kraju).

Następnie przewodniczący Klubu adw. Alfred Dreszer przedstawił sprawozdanie z dotychczasowej działalności Klubu oraz program zamierzeń na następną kadencję. Podniósł, że za osiągnięcie Klubu uznać należy fakt wydania „Palestry Literackiej” w ramach dodatku do „Palestry” oraz rozpisanie konkursu.

W dyskusji nad sprawozdaniem zabierali głos prawie wszyscy obecni na zebraniu. Przemówienia wygłosili także: adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki, reprezentujący Naczelną Radę Adwokacką, oraz adw. Bogdan Schmidt, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi. Poziom dyskusji był wysoki, pełen żarliwego zaangażowania, wykazujący szerokie spojrzenie na problemy zarówno literackie jak i na rolę w nich adwokata piszącego.

Wniosek Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi przyjęty został jednogłośnie. W godzinach wieczornych zebrani dokonali wyboru nowych władz Klubu. Prezesem (bo taką nazwę przyjęto) Klubu został ponownie adw. Alfred Dreszer. Do Zarządu wybrani zostali adw. Maria Barciszewska, Witold Kotowski, Henryk Nowogródzki, Karol Pędowski, Halina Piekarska oraz Lubomir Sierakowski. Komisja Rewizyjna pozostała w niezmiennym składzie: przewodniczący — adw. Tadeusz Mazurkiewicz, członkowie — Wiesław Godziemski i Wiesław Uptas.

W godzinach przedpołudniowych w dniu 11 września odbyła się druga część obrad. Adw. Alfred Dreszer odczytał referat nieobecnego adw. Juliusza Leszczyńskiego o twórczości adwokatów w okresie od 1981 r. do 1983 r. Następnie dwaj laureaci dwu pierwszych nagród, adw. Aleksander Czaplicki i Józef Malcen, odczytali swoje nagrodzone prace. Po nich prezentowali swoje utwory literackie adw. Janusz Waliszewski, Wiesław Uptas, Janina Kruszewska, Karol Pędowski, Wiktor Łyszczak, Wanda Klott i Alfred Dreszer.

Tym akcentem literackim zakończyły się dwudniowe obrady członków Klubu Adwokatów Pisarzy.

Wszystko to: dyskusja pełna głębokich refleksji, wysoki kulturalny jej poziom, rozmowy kulturalne błyskotliwe i przyjazne, wreszcie prezentowane utwory interesujące i nieraz wzruszające i śliczne — w pięknej oprawie Domu Pracy Twórczej Adwokata w Grzegorzewicach i słonecznej jesiennego pogody — stanowiło niecodzienne przeżycie i takie niecodzienne pozostawiło wrażenie.

A.D.

PRASA O ADWOKATURZE

Dziennik „Rzeczpospolita” (nr 234 z dnia 3 października 1983 r.) opublikował komunikat Polskiej Agencji Prasowej pt. *Krajowy Zjazd Adwokatury*. Komunikat ten miał następujące brzmienie:

„1 i 2 bm. rozpoczął i kontynuował w Warszawie obrady Krajowy Zjazd Adwokatury. Z udziałem ponad 300 delegatów, reprezentujących środowisko czynnych zawodowo adwokatów, a także przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, organizacji prawniczych, posłów na Sejm.

Posłanie do uczestników Zjazdu z życzeniami pomyślnych obrad, dalszego zwiększenia roli adwokatury w kształtowaniu kultury prawnej społeczeństwa, w krzewieniu świadomości wzajemnych więzi praw i obowiązków obywatelskich, w umac-